

Osallistumisen aikuiskoulutusjaksolle Euroopassa mahdollisti Suomen kestävän elämäntavan yhteisöt ry:n Kestävän elämäntavan kouluttajaverkosto -hanke, joka on rahoitettu Euroopan unionin Erasmus+ -ohjelmasta

People and Permaculture - designing effective collaboration

9.-14.4.2015

Kurssin järjestäjä: Permakultur Denmark

Paikka: Fejø Retreat LAND Center & Healing Garden, Tanska

Osallistuja: Pauliina Leikas

Fejø Retreat LAND Center & Healing Garden, Kuva: Pauliina Leikas

Olen Tampereen ja Kainuun väliä matkaava taide- ja luontoalojen sekatyöläinen. Kiinnostukseni permakulttuuria kohtaan on kummunnut omavaraisuusajattelusta, perinnetaidoista ja luonnonmukaisesta viljelystä. Olen (sosiaalisessa) permakulttuurissa aloittelija.

Olen viettänyt liikkuvaa kommuuniasujan elämää, ja ollut mukana erilaisissa taiteeseen, luontoon ja kansalaisaktivismiin liittyvissä projekteissa reilun kymmenen vuotta. En ole ryhmässä koskaan se puheliain ihminen, ja tuntuu, että etenkin päätöksentekovaiheessa olisi tärkeää saada kaikkien äänet kuuluviin – myös siksi, että ihmisten motivaatio tekemistä kohtaan säilyisi. Sosiaalisen permakulttuurin kurssi vaikutti tarjoavan ratkaisuja useisiin muihinkin pohtimiini sosiaalisiin tilanteisiin.

Fejø Etelä-Tanskassa on idyllinen saari vanhoine omenapuutarhoineen. Kolmen päivän matka Kainuun metrisestä hangesta kevääseen oli mieleenpainuva. Kurssilla sain paljon vastauksia kysymyksiini ja opin myös paljon sellaista mitä en odottanut. Useat sosiaaliset käytännöt, joita olen erilaisissa vapaasti muodostuneissa ryhmissä toteuttanut, saivat kurssilla nimet. Käsitteiden löytymisen kautta taitoja on jatkossa helpompi myös kehittää ja jakaa muille.

Fasilitoijan tuominen mukaan tapaamiseen tai kokoukseen on ollut viime vuosina oppimistani asioista kiehtovimpia. Taitava fasilitoija pysyy tilanteen tasalla, ja pitää myös muut ihmiset mukana tapaamisen rakenteessa. Usein esimerkiksi kokoukset ovat niin kiireisiä, että tapaamisen muodon, tavoitteen ja toimintakulttuurin sopiminen jäävät toissijaisiksi ja päätösehdotuksen muotoilusta luistetaan. Tasa-arvo kaikkien osallistujien kesken harvoin toteutuu.

Kurssi oli mielenkiintoinen utopistinen ympäristö, jossa asialle otettiin tarvittava aikansa – mutta tehokkaiden tekniikoiden ansiosta kurssin raamien pystyttäminen yhdessä ei venähtänyt. Argumentoinnin perusteet, ja jo puhuminen minä-muodossa olivat yksinkertaisia ryhmän toimimiseen merkittävästi vaikuttavia tekijöitä.

12-tuntisten sosiaalista kanssakäymistä käsittelevien päivien jälkeen oli välillä vaikeuksia purkaa myyttiä epäsosiaalisista suomalaisista. Vapaa-aikaa oli liian vähän siihen, että olisin voinut ainoana ulkopuolisena tutustua jokaiseen ryhmän jäsenen erikseen, ja koin sen välillä haastavaksi. Päädyimme positioni kautta tosin myös käsittelemään “ulkopuolisen” roolia eri keskusteluissa.

Pyrin muodostamaan ja harjoittelemaan oppimistani erilaisia työpajakokonaisuuksia joita voin jatkossa hyödyntää myös SKEYssä. Haluan kehittää itseäni fasilitoijana ja oppia lisää myös mm. sosiokratiasta.

Arjessa voi soveltaa monia kurssilla läpi käytyjä asioita. Kiitollisuuden ja sen osoittamisen tuomia voimavaroja olen käyttänyt aktiivisemmin kurssin jälkeen. Palautteen antamiseen ja

vastaanottamiseen olen myös saanut varmuutta. Kevättalkoiden aikana aion myös ottaa testattavaksi erilaisia tekniikoita ja piirejä sekä hahmotella luentoa sosiokratiasta. Kurssi vastasi hyvin odotuksiani.

Social Permaculture -kurssi Peter Cow'n vetämänä, Kuva: Cathrine Dolleris